

حکم شلاق برای ۱۱ کارگر در سنندج

بهروز کارونی

پانزدهم مرداد ماه هشتاد و شش

سیاست های دولت جمهوری اسلامی ایران، مشکلات اقتصادی کارگران را افزایش داده است. و آنان با انجام تظاهرات و اعتصابات، نارضای خود را به نمایش گذاشته اند.

یازده تن از کارگران بازداشت شده در مراسم اول ماه مه سنندج، هر یک، به ۹۱ روز حبس و ۱۰ ضربه شلاق تعزیری محکوم شده اند. براساس حکمی که از سوی دادسرای شعبه ۱۰۴ دادگاه عمومی جزایی سنندج در مورد پرونده ۱۱ نفر از کارگران بازداشت شده در مراسم اول ماه مه سنندج صادر و ابلاغ شد، هر یک از آنان به ۹۱ روز حبس و ۱۰ ضربه شلاق تعزیری محکوم شده اند.

خالد سواری، اقبال لطیفی، یدالله مرادی، طیب ملائی، فارس گویلیان، صدیق امجدی، حبیب الله کلکانی، محی الدین رجبی، طیب چتانی، صدیق صبحانی و عباس اندریاری، از سوی دادسرای شعبه ۱۰۴ دادگاه عمومی جزایی سنندج، متهم به

«اخلال درنظم و آسایش عمومی از طریق شرکت درتجمع غیرقانونی و ایجاد حرکات غیر متعارف و جنجال و هیاهو» شده اند.

اتهاماتی مانند اخلال درنظم عمومی، اتهامات «نخ نمایی» هستند که به تمام فعالان کارگری و دیگر فعالان جنبش مدنی در ایران، وارد می شود.

«حکم قرون وسطایی» و اتهام های «نخ نما»

جعفر عظیم زاده، سخنگو و عضو هیات مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران، درباره احکام زندان و شلاق برای ۱۱ کارگر و فعال کارگری به رادیو فردا گفت: «اتهام این دوستان، اخلال درنظم و آسایش اعلام شده است. این درحالی است که اداره کار سنندج درجایی قرار دارد که برگزاری مراسم، هیچ مزاحمتی را برای کسی ایجاد نمی کرد.»

او افزود: «در عین حال، نیروهای نظامی و ویژه، پیش از آغاز مراسم درمحل حضور پیدا کرده بودند و آنجا را قرق کرده بودند و آماده سرکوب کارگران شده بودند. بنابراین این طور نبوده است که جمعی برگزار شده و برای کسی مزاحمتی ایجاد شده باشد که کارگران را سرکوب کنند.»

این فعال کارگری اشاره کرد که فقط در دقایق اول مراسم، قطعنامه تجمع کنندگان قرائت شد و در همان حال، نیروهای نظامی و ویژه به شدت کارگران را مورد ضرب و شتم قرار دادند و سپس آنها را متهم به برهم زدن نظم عمومی کردند.

آقای عظیم زاده اتهاماتی مانند اخلاص در نظم عمومی را اتهامات «نخ نمایی» دانست که به تمام فعالان کارگری و دیگر فعالان جنبش مدنی در ایران، که در دفاع از حقوق خود تجمع می کنند، وارد می آید.

وی با اشاره به ضرب و شتم کارگران در زندان اضافه کرد: «صدور حکم شلاق برای آنان یک بدعت جدید در جمهوری اسلامی ایران به شمار می رود.»

سخنگو و عضو هیات مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران گفت: «کارگران معترض به شرایط خود تاکنون به زندان محکوم می شدند، اما این بار می خواهند کارگر را شلاق بزنند. کارگری که از شدت فقر و نداری و فشار زندگی، پشتش خمیده شده است.»
او چنین حکمی را یک حکم قرون وسطایی نامید.

جعفر عظیم زاده در پاسخ به این پرسش که نظر وکلای مدافع ۱۱ کارگر و فعال کارگری در مورد محکومیت موکلانشان به زندان و شلاق چیست، گفت: «آنان عقیده دارند که این احکام با هیچ قانونی جوردر نمی آید و آنها را قانونی نمی دانند.»

از ابتدای سال جاری، دولت جمهوری اسلامی ایران تلاش کرده است فضا را برای فعالان جنبش مدنی ایران تنگ تر کند.

این فعال کارگری در عین حال، اشاره کرد که اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران، تمامی تلاش خود را به کار خواهد گرفت تا مانع اجرای این احکام شود و تاکید کرد که در صورت سکوت فعالان و تشکل های کارگری در ایران و اتحادیه ها و سازمان های کارگری در جهان، باید در انتظار صدور احکام دیگری علیه کارگران و فعالان کارگری در ایران، از جمله برای شیث امانی، رییس، و صدیق کریمی، عضو هیات مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران، بود که قرار است احکام آنان نیز صادر شود.

آقایان امانی و کریمی در جریان مراسم روز جهانی کارگر، ۱۱ اردیبهشت، بازداشت شدند و به آنان اتهامات سنگین تری در مقایسه با ۱۱ کارگر و فعال کارگری دیگر، مانند اقدام علیه امنیت ملی، ارتباط با احزاب اپوزیسیون و برگزاری تجمعات غیر قانونی وارد آمده است. اتهاماتی که از سوی آنان رد شده است.

آقای عظیم زاده در ادامه، با اشاره به مشابه بودن احکام صادر شده و نوع برخورد دستگاه های قضایی و امنیتی جمهوری اسلامی ایران با فعالان کارگری، زنان و دانشجویی گفت: «از ابتدای سال جاری، دولت جمهوری اسلامی ایران تلاش کرده است فضا را برای فعالان جنبش مدنی ایران تنگ تر کند.»

اما وی بر این اعتقاد است که سیاست برخورد با این جنبش محکوم به شکست است.

سخنگو و عضو هیات مدیره اتحادیه سراسری کارگران اخراجی و بیکار ایران گفت: «واقعیت این است که سیاست سرکوب و اعمال فشار بر جنبش مدنی درپیش گرفته اند، از یک نکته غافلند و آن اینکه کارگران، دانشجویان و زنانی که پا پیش می گذارند و حرفی می زنند، حرف مردم را می زنند.»

جعفر عظیم زاده افزود: «هواداران سیاست سرکوب باید به این موضوع توجه داشته باشند که به هیچ عنوان نمی توان جلوی اعتراض مطالبات مردم را گرفت. دولت یا باید یک زندگی مرفه و شاد را برای مردم فراهم کنند و بعد به آنان بگویند که حرف نزنند و یا اگر نمی توانند، نباید جلوی اعتراض و مطالبات آنها را بگیرند.»

او افزود: «کارگری که کارد به استخوانش می رسد، دیگر متوجه این نیست که مانع اعتراض کردن او می شوند. او اعتراضش را می کند و ساکت نمی نشیند. این موضع برای سایرین از جمله دانشجویان هم صدق می کند.»
آقای عظیم زاده گفت که نمی داند در ذهن طراحان سیاست برخورد با کارگران و سایر اقشار اجتماعی چه می گذرد. به گفته او، «نمی توان اقشار محروم را به گرسنگی و فقر محکوم کرد و انتظار داشت که دم برنیاورند.»

بهر روز کارونی از رادیو فردا

۱۳۸۶/۵/۱۵